

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1000

гр. Варна, 10.03.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в закрито заседание на десети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Невин Р. Шакирова

Членове: Николай Св. Стоянов
мл.с. Александър В. Цветков

като разгледа докладваното от мл.с. Александър В. Цветков Въззивно гражданско дело № 20233100500331 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 267 от ГПК.

Образувано е въз основа въззивна жалба от М. М. К., подадена чрез процесуални представители адв. Г. Н. и адв. Г. Г., срещу Решение № 186/08.11.2022 г, постановено по гр. д. № 135/2022 г. по описа на ДРС, с което е отхвърлен предявения от жалбоподателката иск срещу Д. Я. Н. с правно основание чл. 108 от ЗС за приемане за установено, че ищцата е собственик на недвижим имот с административен адрес: гр. Девня, кв. „Повеляново“, Припек, бл. 8, вх. Б, ет. 3, ап. 22, съставляващ имот с идентификатор 20482.306.372.3.22 по КККР, одобрени със Заповед РД-18- 85/17.09.2008 г. на Изпълнителен директор на АГКК, с предназначение жилище, апартамент, при съседни на същия етаж: самостоятелни обекти с идентификатори 20482.306.372.3.23, 20482.306.372.3.21, под обекта 20482.306.372.3.13, над обекта 20482.306.372.3.31 въз основа на давностно владение и за осъждането на ответника да ѝ предаде владението върху имота.

Във въззивната жалба е изложено становище за недопустимост, а в условията на евентуалност за неправилност и необоснованост на обжалваното съдебно решение. Сочи се, че първоинстанционният съд правилно е квалифицирал предявения иск и е отразил доказаните фактически обстоятелства по делото, но неправилно е отхвърлил искането на ищцата за постановяване на неприсъствено решение. Същото било заявено своевременно и при наличието на предвидените в ГПК предпоставки, поради което отказът на съда да се произнесе по реда на чл. 238, ал. 1 от ГПК обосновавал недопустимост на съдебния акт. В условията на евентуалност се твърди, че същият е неправилен, тъй като първоинстанционният съд е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила и на материалния закон. Съставът на ДРС нарушил разпоредбите на чл. 12, чл. 235, ал. 2 и чл. 236, ал. 2 от ГПК като не обсъдил събраните по делото доказателства в цялост, а едностранно само в частта, необходима за обуславяне на крайните изводи, игнорирал е неоснователно част от доказателствата, като е основал изводите си за недоказаност на претенцията въз основа на извод за недоказаност на обстоятелства, стоящи извън предмета на доказване. От събраните в хода на процеса доказателства - гласни и писмени, при условията на пълно и главно доказване се установявало наличието на всички елементите от фактическия състав на приложимата разпоредба на чл. 108 от ЗС, а именно: право на собственост на ищцата, придобито на твърдяното основание - реализирано от нея непрекъснато, открито и спокойно давностно владение в периода от 2006 г, упражнявана фактическа власт от ответника върху спорния имот и дори липса на правно основание за това. Преди снабдяването с титул за собственост, макар и реализирал състава на придобивната давност, ищецът бил в невъзможност да декларира имота на свое име, респ. да заплаща местните данъци, както и да открие партида за ток и вода на свое име, поради

което релевантно се явявало писменото доказателство за откриване на такава с титуляр лицето, от което е закупила имота - Паруш Парушев. На следващо място оспорва извода на съда за ненадлежна индивидуализация на имота, като заявява, че исковата претенция е за имот с идентификатор 20482.306.372.3.22 по КККР, одобрени със Заповед РД-118-85/17.09.2008 г на Изпълнителен директор на АГКК, като административният адрес на имота не бил релевантен, тъй като същият можел да бъде променен и не е задължителен. По изложените съображения моля първоинстанционното решение да бъде обезсилено и делото да бъде върнато на друг състав на първоинстанционния съд, а в условията на евентуалност да бъде отменено и предявеният иск да бъде уважен.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК не е постъпил отговор от насрещната страна.

За да се произнесе, съдът съобрази следното:

На основание чл. 267, ал. 1 от ГПК при служебна проверка съдът констатира, че въззивната жалба е процесуално допустима. Депозирана е от активно легитимирана страна по делото, имаща правен интерес от обжалване на решението, в срока по чл. 259, ал. 1 от ГПК и отговаря на съществения изисквания за редовност по чл. 260 и чл. 261 от ГПК.

При запознаване с материалите по делото, настоящият въззивен състав констатира, наличието на нередовности на исковата молба, тъй като е налице неяснота относно предмета на исковите претенции. В същата е формулиран петитум да бъде установено правото □ на собственост и ответникът да бъде осъден да □ предаде владението на недвижим имот с административен адрес: гр. Девня, кв. „Повеляново“, Припек, бл. 8, вх. Б, ет. 3, апартамент 22, съставляващ имот с идентификатор 20482.306.372.3.22 по КККР, одобрени със Заповед РД-18- 85/17.09.2008 г. на Изпълнителен директор на АГКК, с предназначение жилище, апартамент, при съседни на същия етаж: самостоятелни обекти е идентификатори 20482.306.372.3.23, 20482.306.372.3.21, под обекта 20482.306.372.3.13.

Видно от приложеното на л. 21 от първоинстанционното дело удостоверение от Община Девня имот с идентификатор 20482.306.372.3.2 2, съответства на обект с административен адрес гр. Девня, кв. „Повеляново“, Припек, бл. 8, вх. Б, ет. 3, апартамент 24, по КККР, одобрени със Заповед РД-118-85/17.09.2008 г на Изпълнителен директор на АГКК. От друга страна, апартамент № 22, който е предмет на исковата претенция е с идентификатор 20482.306.372.3.24 по КККР.

Приложената по делото скица е издадена 12.10.2018 г. и е за имот с идентификатор 20482.306.372.3.2 2, в качеството на собственик на който е вписано „СИ-Инженеринг-София“ ООД. Посоченото обстоятелство обуславя необходимостта да се приложи актуална скица на посочения при изпълнение на предходните указания имот, и в случай, че като негов собственик е вписано друго лице, различно от ответника, ищецът да обоснове правния си интерес от предявяването на претенцията си именно срещу него, без да е оспорил правото на собственост на другия субект.

С оглед задължителните постановки на т.4 от Тълкувателно решение № 1/17.07.2001 г. по т. д. № 1/2001 г. на ОСГК на ВКС, в качеството си на втора инстанция по съществото на правния спор въззивният съд също може да остави исковата молба без движение, съгласно чл.100 от ГПК /отм./, аналогичен на чл.129 от ГПК от 2007 г., когато констатира нередовности в нея, които не са отстранени от първоинстанционния съд, и да даде на ищеца указания за отстраняването им. Във въззивното производство то е възможно по отношение на всички реквизити на молбата, като с Тълкувателно решение № 1/2013 г. от 09.12.2013 г. по т. д. № 1/2013 г. - т.5, е прието, че посочените постановки продължават да са актуални и при действието на ГПК от 2007 г., с изключение на хипотезата на нередовност на исковата молба поради противоречие между обстоятелствена част, в която са изложени твърдения, сочещи на правен интерес да се търси защита срещу определено лице, и петитум, насочен срещу друго лице.

Предвид изложеното е налице несъответствие в индивидуализацията на недвижимия имот, предмет на исковата претенция, тъй като на имота с посочен в исковата молба и въззивната жалба идентификатор съответства апартамент с различен административен адрес. Посоченото противоречие води до нередовност на исковата молба поради ненадлежна индивидуализация на предмета на правния спор, която следва да бъде отстранена чрез надлежното индивидуализиране на същият с идентификатор по КККР, който съответства на

посочения от страната административен адрес, площ и съседни. Следва също да бъде представена актуална скица за конкретния недвижим имот. След изпълнение на посочените указания ищецът следва да наведе твърдения кой субект е вписан в имотния регистър и се легитимира като собственик на имота, и в случай, че това е лице различно от ответника, да обоснове правния си интерес от установяване на правото си на собственост именно срещу последния, без да отрича правата на вписания собственик.

По посочените съображения исковата молба следва да бъде оставена без движение, като на ищецът, настоящ въззивник се предостави възможност да отстрани констатираните нередовности.

Мотивиран от изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ ДВИЖЕНИЕ исковата молба, подадена от М. М. К., с която е предявен иск по чл. 108 от ЗС срещу Д. Я. Н. с правно основание чл. 108 от ЗС за приемане за установено, че ищцата е собственик на недвижим имот с административен адрес: гр. Девня, кв. „Повеляново“, Припек, бл. 8, вх. Б, ет. 3, ап. 22, съставляващ имот с идентификатор 20482.306.372.3.22 по КККР, одобрени със Заповед РД-18- 85/17.09.2008 г. на Изпълнителен директор на АГКК, с предназначение жилище, апартамент, при съседни на същия етаж: самостоятелни обекти с идентификатори 20482.306.372.3.23, 20482.306.372.3.21, под обекта 20482.306.372.3.13, над обекта 20482.306.372.3.31 въз основа на давностно владение и за осъждането на ответника да ѝ предаде владението върху имота.

УКАЗВА на М. М. К., в едноседмичен срок от съобщението, с нарочна молба с преписи за насрещната страна, да отстрани констатираните нередовност в исковата си молба, като:

1.) индивидуализира имота, предмет на исковата претенция чрез посочване на идентификатор по КККР, който съответства на заявления от страната административен адрес, площ и съседни;

2.) представи актуална скица на индивидуализирания недвижим имот;

3.) да наведе твърдения кой субект е вписан в имотния регистър и се легитимира като собственик на имота, и в случай, че това е лице различно от ответника, да обоснове правния си интерес от установяване на правото си на собственост именно срещу последния, без да отрича правата на вписания собственик.

4.) След изпълнение на предходните указания следва да приведе исканията /петитума/ си към съда в съответствие с изложените уточнения.

ПРЕДУПРЕЖДАВА ищецът, настоящ въззивник, че при неизпълнение в цялост и в срок на указанията производството по делото ще бъде прекратено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____